EL PLA PIRINEUS

AMB LES GARROFES

Josep Huguet
EXCONSELLER DE LA GENERALITAT

Catalunya presenta finalment candidatura per als Jocs d'Hivern als Pirineus/Barcelona. En algun mitjà s'ha recordat que quan l'alcalde Hereu feu pública la seva intenció per al 2022, el gener del 2010, el conseller de Turisme digué que era una fantasmada. Com que el conseller en qüestió era jo mateix, m'agradaria precisar el tema. L'alcalde quan va fer la proposta va tirar pel dret sense consultar ni la Generalitat ni els alcaldes del territori. Probablement també per contraprogramar la iniciativa que el Govern aragonès estava plantejant per a Saragosssa/Pirineu. D'altra banda, semblava un intent electoralista de cara als futurs comicis seguint el model Barcelona/Catalunya de desenvolupament urbà a base de sotragades: Exposicions Universals, Olimpíades, Fòrum de les Cultures, etc. Quan el que caldria és una inversió permanent per fer els canvis estructurals que siguin necessaris. La idea de la fantasmada fou en una conversa privada amb el director de l'Agència de Turisme, Nacho de Delàs, que va ser captada subreptíciament per un càmera de l'ACN. En tot cas, públicament vaig expressar la meva sorpresa, i que si hi havia consens, des de la Generalitat donaríem suport a un projecte sempre que es garantís que era bo per al territori.

Dotze anys després estem igual. Ara l'alcaldessa de Barcelona es fa l'ofesa perquè els seus socis socialistes, des de l'Estat, no l'han consultada. I es continua apostant per una sotragada que compensi allò que no es fa de manera habitual. El Pirineu té uns condicionants històrics i només posant a una banda de la balança un Pla Pirineu que abordi els temes pendents de forma calendaritzada i pressupostada es poden assumir aquells aspectes de la celebració de les Olimpíades que no compensin tant.

No seré exhaustiu, però hi ha un munt de temes pendents. Un dels més escandalosos és el maltractament inversor de l'Estat en les vies de comunicació pirinenques. Si vostès han viatjat per Navarra i Aragó, la Nacional 260, via del Pirineu, està perfecta fins que arriba a la Franja. A partir d'allà, impresentable: de Sos a Pont de Suert, els recargolats coll de Perbes i de Viu cap a la Pobla de Segur, que el ministre del lloc, Borrell, va ser incapaç de superar amb el túnel previst, el port del Cantó entre Sort i la Seu, el port de Tosses i el sempre possible túnel pendent o bé el tram Besalú-Figueres que no segueix l'autovia d'Olot executada en temps del maleït, per a alguns, tripartit. I què podem dir de l'eix ferroviari a Puigcerdà i el tren de la bruixa que hi circula per Renfe.

Hi ha en temps de xarxes el problema de la mala connectivitat, de la necessitat que la banda ampla arribi arreu si el que es vol és fixar població jove en un territori en vies de despoblament. Perquè el repoblament sostenible no vindrà només per

ARXIU/ACN

Taula de Treball dels Jocs al Pallars Sobirà

continuar garantint les temporades d'esquí, repte cada cop més difícil i de més cost econòmic i ambiental atès l'imparable canvi climàtic. El repoblament vindrà, per exemple, per la promoció del turisme patrimonial al llarg de l'any, del patrimoni humà i natural. O bé pel turisme de la salut, ioga, boscos saludables, parcs d'olors, balnearis....

El repoblament vindrà per l'arrelament de joves amb professions capaces de treballar online: informàtics, dissenyadors, comptables, mantenidors de webs i xarxes, etc. Per això és clau la connectivitat de la qual parlàvem suara. Com també és clau tenir condicions d'habitatge accessibles i no a preus turístics. El turisme massiu de temporada propicia que els propietaris pretenguin fer l'agost i acaba expulsant els joves i impedeix el seu arrelament al territori.

El repoblament també vindrà del rellançament de l'agricultura de muntanya, de la silvicultura i la ramaderia amb denominacions d'origen protegida, indicació geogràfica protegida o especialitat tradicional garantida; i amb la promoció dels transformats alimentaris i l'artesania local. També vindrà de l'aposta per la recerca aplicada en aquests camps des de l'IRTA o el Centre de Ciència i Tecnologia Forestal.

O bé des de l'Institut Català d'energia per com aprofitar les noves tecnologies minihidroelèctriques i com revertir en el territori el final de les concessions hidroelèctriques a les grans companyies. Com fer del Pirineu un clúster d'energia sostenible integral i autosuficient amb hidroelèctriques, solars, biomassa.

Tot això hauria de quedar clar en el projecte Olimpíades d'Hivern. Llavors caldrà un pla dotat de canvis normatius apropiats per veure com s'enfoca l'ús olímpic de les infraestructures i habitatges existents; que caldrà ampliar enfocant-ho sempre en un sentit de turisme lúdic i esportiu, i no només de neu sinó de muntanya (com a la Molina i Núria). Només a partir d'aquí té sentit tornar a plantejar la connexió de les valls d'Àneu amb Baqueira-Beret o veure si té viabilitat l'allargament de les pistes de Boí Taüll cap a la Vall Fosca, per exemple. I sempre que en la temporada alta d'estiu funcionin també els telefèrics, els telecabines, les telecadires, per a excursionistes amb accés als miradors.

Si abordem integralment el tema Pirineu, potser les Olimpíades deixin de ser una fantasmada. Ja ho veurem.